

MÁSODIK SZEKCIÓ

MOHAI kontra MAGYARORSZÁG ÜGY

(30089/03 sz. Kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2006. április 11.

*Ezen határozat az Egyezmény 44. Cikkének 2. bekezdésében foglalt
köörülmények beálltával válik véglegessé. Szerkesztői változtatás alá eshet.*

A Mohai kontra Magyarország ügyben,

az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Kamaraként tartott ülésén, melynek tagjai voltak:

J.-P. COSTA, *Elnök*
A.B. BAKA,
I. CABRAL BARRETO,
R. TÜRMEŒ,
V. BUTKEVYCH,
D. JOČIENĚ,
D. POPOVIAE, *bírák*,
és S. DOLLÉ, *Hivatalvezető*

2006. március 21-én tartott zárt ülésén
az azon időpontban elfogadott alábbi határozatot hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy Magyarország ellen benyújtott kérelem (30089/03 sz.), amelyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény (az "Egyezmény") 34. Cikke alapján egy magyar állampolgár, Mohai Eszter Brigitta (a "kérelmező") 2003. augusztus 8-án terjesztett a Bíróság elé.

2. A kérelmezőt Petruska E. Budapesten praktizáló ügyvéd képviselte. A Magyar Kormányt (a "Kormány") képviselője, dr. Höltzl Lipót, az Igazságügyi Minisztérium Helyettes Államtitkára képviselte.

3. 2005. június 14-én a Bíróság úgy határozott, hogy közli az eljárás elhúzódsásával kapcsolatos panaszt. Az Egyezmény 29. Cikkének 3. bekezdése alapján úgy döntött, hogy a kérelem érdemét és elfogadhatóságát együttesen vizsgálja.

A TÉNYEK

4. A kérelmező 1973-ban született és Verpeléten él.

5. 1991. május 21-én rablás és más bűncselekmények elkövetésének gyanúja alapján büntetőeljárás indult a kérelmező és társai ellen. A kérelmező 1991. május 21-től 1992. május 19-ig előzetes fogvatartásban volt.

6. Közben, 1992. január 21-én vádemelésre került sor. 1992. május 15. és 1996. október 1. között a Pesti Központi Kerületi Bíróság több tárgyalást tartott. Az október 1-i tárgyaláson a bíróság felfüggesztette az eljárást, mivel néhány terhelt nem volt idézhető.

7. 2002. március 5-én elfogatóparancsot adtak ki a kérelmező és egy másik terhelt ellen. 2002. április 29-én a kérelmezőt őrizetbe vették, de másnap szabadon bocsátották.

8. 2002. május 6-án az eljárást egyes elévült bűncselekmények vonatkozásában részben megszüntették.

9. A 2003. január 21-i tárgyalást követően a Kerületi Bíróság 2003. április 11-én egy év felfüggesztett szabadságvesztésre ítélte a kérelmezőt. Fellebbezés hiányában az ítélet 2003. április 14-én jogerőssé vált és 2003. augusztus 7-én kézbesítésre került.

A JOG

I. AZ EGYEZMÉNY 6. CIKKE 1. BEKEZDÉSÉNEK ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

10. A kérelmező panaszolta, hogy az eljárás hossza összeegyeztethetetlen volt az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdésében lefektetett "ésszerű idő" követelményével. A 6. Cikk 1. bekezdésének releváns része kimondja:

"Mindenkinek joga van arra, hogy...bíróság ...ésszerű időn belül...hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában..."

11. A Kormány vitatta a panaszt.

12. A figyelembe veendő időszak csak 1992. november 5-én kezdődött, amikor az egyéni panasz jogának Magyarország általi elismerése hatályba lépett. Az azóta eltelt idő ésszerű voltának megítéléséhez azonban figyelembe kell venni az eljárás ezen időpontbeli állapotát is. A Bíróság észrevételezi, hogy 1992. november 5-én a per már csaknem másfél éve folyamatban volt. A szóban forgó időszak 2003. augusztus 7-én zárult le. Ilyen módon egyetlen bírósági szinten tíz évig és kilenc hónapig tartott.

A. Elfogadhatóság

13. A Bíróság megjegyzi, hogy a panasz nem nyilvánvalóan megalapozatlan az Egyezmény 35. Cikkének 3. bekezdése szerinti értelemben. Továbbá megjegyzi, hogy semmilyen más alapon sem elfogadhatatlan. Ezért elfogadhatóvá kell nyilvánítani.

B. Érdem

14. A Bíróság megismétli, hogy az eljárás hosszának ésszerű voltát az eset egyedi körülményeinek fényében és az alábbi kritériumokra figyelemmel kell megítélni: az ügy bonyolultsága, továbbá a kérelmező és a releváns hatóságok magatartása (ld. többek *Pélissier and Sassi v. France* [GC], no. 25444/94, § 67, ECHR 1999-II)

15. A Bíróság már többször megállapította az Egyezmény 6. Cikke 1. bekezdésének megsértését olyan ügyekben, amelyek a jelenlegihez hasonló kérdéseket vetettek fel (ld. fent idézett *Pélissier and Sassi*).

16. Az előterjesztett anyagot megvizsgálva a Bíróság úgy véli, hogy a Kormány nem terjesztett elő olyan tényt vagy meggyőző érvet, amely a Bíróságot a jelen ügyben eltérő következtetés levonására bírná. A kérdéssel kapcsolatos esetjogra figyelemmel a Bíróság megállapítja, hogy a jelen ügyben az eljárás túlzottan hosszú volt, s nem felelt meg az "ésszerű idő" követelményének.

Ezért az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették.

II. AZ EGYEZMÉNY EGYÉB ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

17. A kérelmező az 5. Cikk 1. bekezdése alapján azt is panaszolta, hogy 2002. évi előzetes fogvatartása jogtalan volt.

18. A Bíróság észrevételezi, hogy a kérelmező fogvatartása 2002. április 30-án lezárult. A kérelmező azonban csak 2003. augusztus 8-án, azaz az Egyezmény 35. Cikkének 1. bekezdésében lefektetett hathónapos határidőn túl terjesztette elő panaszát. Ebből következően az Egyezmény 35. Cikkének 1. és 4. bekezdése alapján a kérelemnek ezt a részét el kell utasítani.

III. AZ EGYEZMÉNY 41. CIKKÉNEK ALKALMAZÁSA

19. Az Egyezmény 41. Cikke kimondja:

“Ha a Bíróság az Egyezmény vagy az ahhoz kapcsolódó jegyzőkönyvek megsértését állapítja meg és az érdekelt Magas Szerződő Fél belső joga csak részleges jóvátételt tesz lehetővé, a Bíróság – szükség esetén – igazságos elégtételt ítél meg a sértett félnek.”

A. Károk

20. A kérelmező 8.000 eurót (EUR) kért nem vagyoni kárának megtérítésére.

21. A Kormány vitatta az igényt.

22. A Bíróság úgy véli, hogy a teljes kért összeget meg kell ítélni.

B. Költségek és kiadások

23. A kérelmező 681.500 forintot¹ kért a Bíróság előtt felmerült költségek és kiadások megtérítéseként.

24. A Kormány vitatta az igényt.

25. A Bíróság esetjoga szerint a kérelmező csak akkor jogosult költségei és kiadásai megtérítésére, hogyha bizonyítja, hogy e költségek ténylegesen és szükségszerűen felmerültek, s összegüket tekintve ésszerűek. A jelen ügyben a birtokában lévő információkra és a fenti kritériumokra figyelemmel a Bíróság ilyen címen 1.500 euró megítélését tartja ésszerűnek a kérelmező számára.

C. Késedelmi kamat

26. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális kölcsönkamatán kell alapulnia, s ahhoz további három százalékpontot kell hozzáadni.

¹ .2.700 euró

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. Az eljárás túlzott hosszával kapcsolatos panaszt elfogadhatónak, a kérelem többi részét pedig elfogadhatatlannak *nyilvánítja*;
2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették;
3. *Megállapítja*:
 - (a) hogy az alperes Kormánynak attól az időponttól számított három hónapon belül, amikor az ítélet az Egyezmény 44. cikkének 2. bekezdése szerint véglegessé válik, a kérelmező számára nem vagyoni kár tekintetében 8.000 eurót (nyolcezer euró), költségek és kiadások tekintetében 1.500 eurót (egyezeröt száz euró), továbbá az ezen összegeket terhelő adók összegét kell kifizetnie az alperes Állam nemzeti valutájában, a kifizetéskor alkalmazott átváltási árfolyam alkalmazásával;
 - (b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a kifizetés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összeg után;
4. A kérelmező igazságos elégtétellel kapcsolatos többi igényét *elutasítja*.

Készült angol nyelven, az írásos értesítés a Bíróság Eljárási szabályzata 77. szabálya 2. és 3. bekezdésének megfelelően 2006. április 11-én került kiküldésre.

J.P. COSTA
Elnök

S. DOLLÉ
Hivatalvezető